

Ylistä Herraa!

(Ps.100:4)

"Herra elää! Kiitetty olkoon minun kallioni ja ylistetty minun pelastukseni Jumala" (Ps.18:46)

Mitä ylistäminen tarkoittaa? Miten, miksi ja missä? Ja miksi ylistäminen on ylipäätään tärkeää?

Eri aikakausina on noussut erilaisia asioita esille vahvemmin painotuksin ja se puolestaan on herättänyt kysymyksiä ja kiinnostusta ulkopuolisissakin ihmisissä. Tänä aikana, jota saamme elää, ylistetään Jumalaa eripuolilla maailmaa tuhansissa seurakunnissa. Itse ajattelen sen olevan lopunajan seurakunnan valmistautumista siihen hääjuhlaan, minne Jeesus noutaa kerran omansa. Siellä kaikuvat ylistysvirret! Se on kuin suurten vetten pauhu!

Onnellinen se kansa, joka riemuiten ylistää Sinua, Herra! Se kansa saa vaeltaa Sinun kasvojesi valossa. Alati Sinä olet ilomme lähde, Sinä olet uskollinen, Sinä annat meille menestyksen. Sinä olet meidän voimamme ja ylpeytemme, Sinun hyvytesi rohkaisee meitä. Herra on meidän kilpemme, Israelin Pyhä meidän kuninkaamme! (Ps.89:16-19)

Olen saanut armon olla seurakunnan keskellä, missä on ymmärretty ylistämisen salaisuutta. Kysymys ei ole pelkästään lauluista jota "veivataan" edestakaisin kutakin hieman alle kymmenen kertaa, vaan siitä, mitä tunnemme Jumalaamme kohtaan. Onhan Jumala ansainnut kaiken kiitoksen ja kunnian!

"Kiitä Herraa, Jerusalem! Ylistä Jumalaasi, Siion!" (Ps.147:12)

On todettava, että elämä täällä maanpäällä ei ole pelkästään ylistystä ja riemuvirtten veisuuta. Jokainen meistä kokee myös surua, pettymyksiä, epäonnistumisia ja lankeemuksia. Mutta siitä huolimatta Jumala on ansainnut ylistyksen ja palvonnan!

Jakaisin ylistämisen seurakunnan keskellä kahteen ryhmään: "spontaaniseen ylistykseen" ja toiseksi "toisten mukana ylistämiseen". Spontaanisella ylistämisellä tarkoitan todellisuuspohjaista ja tarkoituksellista ylistystä. Siinä tiedämme, miksi ja ketä ylistämme. Lisäksi siihen on syntynyt tai kasvanut sisimmän halu. Tähän ajatukseen törmäsin käytännössä siten, että lauloin toisten mukana laulua: "Ylistän Herraa koko sydämestäni..." ja kuitenkin ajatukseni harhailivat samaan aikaan aivan muualla. Ei sillä, ettenkö olisi halunnut ylistää, vaan ongelma oli pääni sisällä kaikkine muualle vaativine ajatuksineen.

Mietin, millaista ylistystä Jumalamme tahtoo kuulla? - Pelkkiä sanojako tai hienoja sommitelmia musiikin tahdissa? Luullakseni kokosydämys ja ehdoton antautuminen Jumalan palvelukseen On Hänelle mieleen.

Usein ajattelenkin ylistyksen olevan paljon muutakin, kuin vain lauluja ja kovaäänistä rukousta.

Haluan asettaa elämäni "kaikkineen päivineen" ylistyslauluksi Jumalalle. Hän on minut luonut, niin eikö Hän myös tahtois nähdä minun elävän ja nauttivan elämäni asioista? Enkö juuri sillä, että teen Hänen tahtonsa mukaisesti, kiitä ja ylistä Jumalaani? Uskon tämän olevan vapauttavaa sanomaa niille, jotka ovat arkoja ja hiljaisia ihmisiä. - Voit siis ylistää Herraasi koko olemuksellasi ja elämälläsi. Voit tuntea hengessäsi vapautta, iloa ja riemua. Saat iloita ja kiittää Taivaan Jumalaa ihan ikiomalla tavallasi ja Jumalasi näkee sen!

"Ylistä Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, ylistä Hänen pyhää nimeään. Ylistä Herraa, minun sieluni, älä unohda, mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt.

Hän antaa anteeksi kaikki syntini ja parantaa kaikki sairauteni. Hän päästää minut kuoleman otteesta ja seppelöi minut armolla ja rakkaudella. Hän ravitsee minut aina hyvyydellään, ja minä elvyn nuoreksi, niin kuin kotka." (Ps.103:1-3)

Tiedän, että osa ihmisistä on kylläntynyt ylistysmusiikkiin ja ylistyskokouksiin. Se on sinänsä ymmärrettävää inhimilliselle ihmiselle. Aina ei ole "juhlatuulella" ja vie aikansa taas "virittäytyä" samaan menoon toisten kanssa.

Tällaisessa tilanteessa on hyvä miettiä niitä todellisia tarkoituksiperiä, miksi ylistän? Miksi kohotan käteni ja yhdyin riemuhuutoon? Mitä Jumala on tehnyt minun edestäni? Kuinka monessa pinteessä olen saanut "kouriintuntuvasti" tuntea Jumalan avun? Ja kuka ylistäisi ellen minä, jumalatonko?

- "Teetkö Sinä ihmeitä kuolleille, tai nousevatko haamut Sinua kiittämään?" (Ps.88:11)

- "koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole Häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt." (Room.1:21)

- Entä meille suotu ihmeellinen pelastus Golgatan keskimmäisellä ristillä? - Siinä, jos missä, on suuresti aihetta kiitokseen ja ylistykseen!

"Katso, onneksi muuttui minulle katkera murhe: Sinä rakastit minun sieluani, nostit sen kadotuksen kuopasta, sillä Sinä heitit kaikki minun syntini selkäsi taa. Sillä ei tuonela Sinua kiitä, ei kuolema Sinua ylistä; eivät hautaan vaipuneet pane Sinun totuuteesi toivoansa. Elävät, elävät Sinua kiittävät, niin kuin minä tänä päivänä; Isä ilmoittaa lapsillensa Sinun totuutesi." (Jes.38:17-19)

Jeesus on todella ansainnut kaiken ylistyksen, kiitoksen ja palvonnan!

- Ylistä Hänen pyhää nimeään kaikesta sydämestäsi! Anna kiitoksesi raikua Jumalasi kunniaksi seurakunnan keskellä!

Halleluja! Hyvä on veisata kiitosta meidän Jumalallemme. Se on suloista; ylistäminen on soveliasta. (Ps.147:1)

Kunnia, kiitos ja ylistys Herrallemme Jeesukselle Kristukselle! - Ainoalle pyhälle, Kuninkaalle, arvolliselle Karitsalle!

*Tee minut ylistyslaulukseksi, anna kirkkautesi levätä ylläni.
Loistakoon kasvoistasi säteilevä iankaikkinen ilo myös
minusta - olkoon se voiton sanoma - Ristisi valo tielläni!
Anna elämäni olla julistus evankeliumin täydellisyydestä,
armosta ja laupeudesta - Sinun sydämeltäsi.
Tee minut soihduksi, ei savuavaksi kekäleeksi - vaan sytytä
minuun puhdas liekki. - Anna uusi voima ja vahva Henki.
Auta rakastamaan ja armahtamaan, auta osoittamaan
hyvyyttäsi kaikkialla, Jeesus, Herrani, Kuninkaani!*

*"Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa. Palvelkaa
Herraa ilolla, tulkaa Hänen kasvojensa eteen riemulla.
Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja
Hänen me olemme, Hänen kansansa ja Hänen laitumensa
lampaat. Käykää Hänen portteihinsa kiittäen, Hänen
esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Ylistäkää Häntä, kiittäkää
Hänen nimeänsä. Sillä Herra on hyvä; Hänen armonsa pysyy
iankaikkisesti ja Hänen uskollisuutensa polvesta polveen."
(Ps.100:1-5)*

*"Herralla on istuimensa taivaissa, ja Hänen valtansa alla on
kaikki maa. Ylistäkää Herraa, te Hänen enkelinsä, te
voimalliset sankarit, jotka Hänen sanansa kuulette ja Hänen
käskynsä täytätte. Ylistäkää Herraa, te taivaan joukot, kaikki
hänen palvelijansa, jotka Hänen tahtonsa täytätte. Ylistäkää
Herraa, te Hänen luotunsa kaikkialla hänen valtakunnassaan.
Ylistä Herraa, minun sieluni!
Ylistä Herraa, minun sieluni! Herra, minun Jumalani, miten
suuri ja mahtava Sinä olet! Sinun vaatteenasi on kirkkaus ja
kunnia, valo ympäröi Sinut kuin viitta. Sinä olet levittänyt
taivaan kuin telttakankaan ja tehnyt salisi ylisten vetten
keskelle. Sinä otat pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulten siivillä.
Sinä teet tuulista sanasi viejät ja panet liekit palvelijoiksesi."
(Ps.103:19-104:4)*
